

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

PRETIULU ABONAMENTULUI.

Pentru Austro-Ungari'a:
Pe unu anu 5 fl.—cr., pe $\frac{1}{2}$ anu 2 fl. 50 cr.
Pentru Romani'a si strainetate:
Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.

PRETIULU INSERTIUNILORU:

Pentru publicatiunile de trei ori ce contineu
cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.;
si mai sus 5 fl. v. a.

Corespondentiele sè se adreseze Redactiunei

„BISERIC'A si SCÓL'A.“

Er banii de prenumeratiune la
TIPOGRAFI'A DIECESANA in ARAD.

O miscare in interesulu scóleloru confessionale.

Printiulu Lichtenstein a presentat in camer'a deputatilor din Vien'a unu proiectu de lege, in carele cere, că inveniatamentul poporului sè se reformeze, si scólele poporale se aiba caracteru confessionalu.

Acestu proiectu de lege este acum multu comentatutu si interpretatutu pro si contra in presa. Noi nu vom intrá in discussiunea mai de aprope a lui. Pentru noi este de ajunsu de o cam data a amintí, ca unu astfeliu de proiectu de lege este pusu in discussiunea camerei deputatilor din Vien'a.

Si éta pentru ce.

Scóla poporala fara caracteru confessionalu este la noi in tiéra o planta importata din strainatate.

Venindu din Germani'a acestu soiu de scóla a trecutu preste Austri'a, si si-a cantatut locu si la noi.

Intr'aceea confessiunile din tiéra tóte de o potriva s'au silitu a-si sustiené scólele loru. Ne-am truditu si noi că biserica ortodoxa a-o face acésta, si anume din motivulu, ca nu ne potem intipui, ca scóla fara confessiune se pótá dà massei poporului nutrementu religiosu-moralu de ajunsu, precum o-a facutu acésta in trecutu, si precum o face astadi o scóla cu caracteru confessionalu, in carele spiritulu religiosu este sufletulu, si predominesc intréga viéti'a si activitatea scolaria.

Vom vedé la timpulu seu, ce sórte va avé proiectulu de lege presentatut de printiulu Lichtenstein, vom vedé atunci si urmările, ce le voru avé asupra inveniatamentului poporului discussiunile, ce se urméra in presa asupra acestui proiectu.

Pana atunci inse detori suntem a priví cát mai desu asupra vietii si activitatii scóleloru nóstre confessionale.

Se vorbea si la noi odinióra de unu felu de emancipare a scólei de sub influenti'a preotimeti. Astadi au incetatut astfeliu de vorbe; si tóte regulamentele scolare facu pre preotu de o potriva respundietoriu că si pre inveniatoriu despre resultatele invenia-

mentului, si respective despre cultur'a generatiunilor viitóre ale poporului nostru.

Se practica cu bunu succesu in totu loculu a-cesta colucrare a preotului alaturia cu inveniatoriulu intru promovarea instructiunei, pentru ca este unu mare avantajiu pentru unu inveniatoriu se aiba la indemana unu omu cu bunavointia si in acelasi timpu unu omu de carte, carele se-lu ajute in gréu'a lui chiamare.

Astfeliu se urméra, si se va fi urmandu in cele mai multe locuri in scólele nóstre. Potu se fia inse locuri, in cari dóra se va fi intemplantu si contrariulu. Potu adeca se fia intre preoti ómeni, cari se nu simpatiseze cu inveniatorii, si érasi potu se fia inveniatori, cari se nu simpatiseze cu preotii. N'am poté numí cu numele astfeliu de ómeni nici dintre preoti, nici dintre inveniatori. O presupunemu acésta inse dupace atât de multu si atât de desu scriu unii din noi de „nentielgeri,” de „certe” intre noi si ai nostri, — asia incât omulu, carele nu ne-ar cunóisce, ar trebui se creáda, ca noi n'avem altcev'a de lucru, decât se-ne certámu.

Ei bine, dar ce are scóla si biserica cu simpatie, sau cu antipatiele nóstre personale?

In scóla inveniatoriulu este numai inveniatoru, si preotulu numai preotu, si respective unu indemanatecu sprijinitoriu alu inveniatoriului.

Nimicu mai multu.

Acésta este ceeace ne privesce, si ne dore atât de multu pre noi, si numai pentru acésta depunem aici ceeace scimu, că pecatu se nu avemu.

Avem prin scólele nóstre confessionale in manile nóstre proprii instructiunea poporului, si in urmare respundietori suntem de ceea ce facem, si de ceea ce nu facem in scóla.

Acésta respundere insemnéza fórtă multu, ea este propriamente sarcin'a, carea apasa pre umerii generatiunii, carea conduce astadi scóla si biseric'a.

De vom lucrá bine, la bine avem se-ne asceptámu, ér de vomu neglige a face binele, atunci bine

se-ne notăm, ca după negligentia nu urmăza nici o data altceva, decât numai pedepsa.

De aceea daca s-ar intemplă, că se fia între noi preoți, sau invetitori, cari cand pasiesc pre pragul scălei, se nu se fi deprinsu inca a-se desbracă de tot să avă pre densii numai o singura haina, haină luminii cunoscintiei poporului, atunci sperămu, ca cu totii vom potă dă semne de indreptare, daca vom gândi la santă missiune, depusa în sarcină scălelor noastre elementare.

Dela scălele noastre elementare acceptăm astăzi viitorul bisericei și poporului nostru.

Acăstă însemnă fără multu, și adesea nici mai multu, nici mai putien, decât că „precum ne vom sără“ prin scăla, asia „vom avă a mancă“ în viată noastră ulterioară și că privati și că biserică și că națiune.

Este unu lucru mare acestă!

Să că se nu crede cineva, că ceea ce scriem aici este o esagerare, vomu ilustră afirmaținea noastră de sus cu două exemple, și anume:

In anulu trecut se resculase într-o comună întregă poporul contra scălei a două de curendu înfierate acolo. La începutu omenii diceau, că le este pre greu să sustina a două scăla, mai târziu înse să dovedești, că nu plătă invetitorului dela scăla a două era cauza; ci motivul a fost, că invetitorului dela scăla a două nu facea nici celu mai micu progresu.

Acestă este unu casu caracteristicu, er alu doilea de acăsta natură este urmatoriu:

Eră odata unu preotu binisior inaintat in etate in cercetare disciplinaria; și preotulu voia să se scuse, că numai omenii teneri din comună lău luatu în găna, și-lu persecuta, dar cu cei betrani trăiesc în pace. Tenerii sunt daranati și reu crescuti, dicea bietulu preotu, dar domnulu, catra carele se plangea betraniulu i-reflectă: „vedi, parinte, cum te ajunge pe deșteacum la betraniție după o slujba de 30 de ani. Cât era de bine, daca Santi'a ta îngrijeai la timpul seu, că acei teneri, despre cari dieci, ca-si rei si daranati, se fia bine crescuti chiar prin îngrirea Diale că preotu!“

Am potă cită multime de exemple de acestu soiu.

Credem inse, că nu este trebuintia de a mai lungi vorbă pentru a stabili principiulu, că daca avem scălele noastre confessionale, atunci omu nu este între noi, carele se nu aiba indetoriarea a ingrijii, că aceste scăle să se înmulțească, și din di in di se devină mai productive, și respective se-ne apropia de scopulu ce-lu urmarim printr-unsele: de a realiza totu eu mai multu succesu promovarea culturii poporului romanu.

Vomu supune in numerii urmatori unei analize speciale modulu, cum avem a incurge toti in acăsta directiune.

Si pana atunci inse credem, că nu este bine, se-ne despartim de onoratulu nostru publicu, fară a face o mica concluziune la cele amintite pana aici.

La noi totă necazurile, de cari ne-am lovitură cu capulu in timpulu din urma, au provenit din imprejurarea, că inca n'am avut timpulu trebuintiosu spre a dă poporului nostru o cultura de seamă și după trebuintele lui. Ba sunt între noi oameni, cari diu, că cu scălele, pre cari le avem astăzi nici nu i-o potem dă, mai cu seama între grelele imprejurări, in cari ne gasim astăzi, cand progresulu numai asia se consideră de progresu, daca se face cu intîl'a aburelui.

Asia se fia și la noi!

Si nu ne indoim nici pre unu momentu, că nu are se fia asia, inse sub o condițiune, daca adesea in inimă noastră, a celoru chiamati a manuă instrucțiunea, va arde cu destula caldura foculu dragostei pentru înaltierea poporului prin lumina, și daca din inimile noastre vom sădă acestu focu in inimă poporului.

A produce și alimentă acestu focu in noi și in poporu este program'a invetimentului nostru poporalu confessionalu.

Simeonu Bic'a.

Unu calatoriu obosito de grău'a luptă și calatorie a acestei vieri, venerabilulu și binemeritatulu parinte protopresviteru emeritu alu Oradiei-mari, Simeonu Bic'a, a trecut la cele eterne in diu'a de 16/28 Ianuariu anulu curentu, in anulu 76 alu e-tăzii și 50 alu preotiei sale.

In anii din urma reposatulu in Domnulu, slabitu de betraniție, slabitu și infrantu de multi mea agendelor portate pre umerii sei — se retrase in bine meritatulu statu de pensiune. Viată acăstă i-era numai o greutate; dar pentru noi, generația mai teneră, vîță densului însemnă multu, pentru densulu portă tipulu celu frumosu de luptă alu acelora venerabili betrani, cari luptă buna au luptat, pentru nevetamata se ne predea nouă celoru de astăzi biserică, scăla și limbă stremosiesca.

Portă in Domnulu adormitulu pre facia să urmele luptei, cari incuragă și intaresc pre omulu teneru pentru o luptă mai intensiva pre terenulu bisericescu, scolariu și fundamentalu.

Reposatulu in Domnulu să a nascutu la anulu 1812 in Oradea-mare din parinti evlaviosi și cu buna stare, cari i-au datu o crescere din cele mai ingrijite.

Dupa absolvarea studielor gimnaziale, teologice și juridice, reposatulu fă chirotonită intru preotu și

instituitu de capelanu in Giul'a magiara. In acésta calitate functionà reposatulu cu multu zelu si abnegatiune pana la anulu 1847, cand pentru frumósele sale calităti si virtuti preotiesci fu numitu de administratoru protopresviteralu in tractulu protopresviteralu alu Pestesiului. La anulu 1852 fu numitu de protopresviteru alu numitului tractu; ér la anulu 1863 fu numitu de protopresviteru si parochu alu Oradii-mari, in care calitate functionà totu de odata si că presiedinte alu consistoriului din Oradea-mare, pana la reorganisarea acestui consistoriu dupa prescrisele statutului organicu.

Cine cunóisce imprejurările si greutătile bisericei si poporului nostru din pàrtile apartienetòrie districtului consistoriului nostru din Oradea-mare, intielege de siguru greutătile, cu cari a trebuitu se lupte defunctulu in viéti'a s'a in calitate de protopresviteru si presiedinte alu consistoriului nostru din Oradea-mare. Dar reposatulu avendu in inim'a s'a adencu intiparita credint'a in Dumnedieu, plantata inca din eas'a parintésca si avendu convingere si credintia tare in vitalitatea bisericei ortodoxe si a neamului romanescu, pasiá intru tòte cu pasi siguri. Zelulu si devotamentulu seu pentru biserica si națiune lu-imbarbatau, si-lu facura se infranga cu succesu tòte pedecile, si se mèrga inainte.

Dar betranulu Bic'a nu a fostu numai protopresviteru. Elu mai luase asupr-si in acésta viétia si o alta sarcina din cele mai grele. Elu se facuse presene unu adeveratu parinte alu tinerimei romane, carea cercetá scólele din Oradea-mare.

Cas'a densnului era deschisa pentru intréga teneimea romana. Si potemu dice, ca n'a fostu teneru romanu studentu in Oradea mare, carele se nu fia aflatu apostolu in cas'a densului.

Remasitiele pamentesci ale defunctului s'au depusu spre odichna in cimiteriulu comunei nòstre Lu-gasiului de susu, unde reposatulu petrocù dilele din urma sub binevoitóri'a ingrijire a sorei sale si a cumnatului seu, parintele protopresviteru alu Pestesiului, Teodoru Filipu.

Pre reposatulu lu-deplangе iubit'a s'a sora, cumnatulu seu parintele protopresviteru Teodoru Filipu, numerosi amici si consangenii, precum si intregu districtulu consistoriului din Oradea mare, carui'a i-a servitu defunctulu timpu de atatia ani cu credintia.

Lu-deplangem si noi impreuna cu biseric'a. De punemu pre momentu lui o lacrama de durere, pen-

trucá in loculu acestei lacrami se-ne inasprimu in lupt'a cea grea a vietii; si despartindu-ne de densulu i-dicemu:

„Odihnesc in pace calatorile obosite, si venerabile parinte! sufletulu teu se-lu asiedie Celu Atot-puternicu cu dreptii, ér oseminteloru tale se-le fia tierîna usiéra!

In veci amintirea lui!

Invetiamentulu intuitivu.

(Continuare si fine.)

Prin invetiamentulu intuitivu trebuie se-lu deprendemu pre elevulu incepotoriu nu numai a priví si a cugetá, ci si a vorbí corectu. — Notiunile si tòte cunoscintiele nòstre numai asia se potu ridicá la valóre cuvenita, déca le scim si esprimá bine. Cuventele si vorbirea peste totu sunt acele ajutóre fonetice, prin cari notiunile abstracte devin sensibile, clare si distincte. Elevulu incepotoriu are se ne dee séma despre lucrurile private, esprimandu-si gândirile sale intr'unu limbajiu cát se pote de corectu.

Din cele espuse se vede, că metodusu exercitiei loru intuitive se constituie din aceste trei momente: a) punem pe elevu a intui cu atentiune, b) lu-facem a cugetá asupr'a celoru private si c) a vorbí despre lucrurile intuite si despre insusirile loru.

Invetiatoriulu prin intrebàri nimerite instiga si conduce atentiunea elevilor, ii-face a analizá, a compará, a judecá si a vorbí. — Intrebàrile trebuie puse asia, incât se atinga terenele tuturor obiectelor de invetiamentu, că instructiunea se sternesca interesu multilateralu, se propasiésca in modu concentricu si se produca unu cercu de cunoscintie enciclopedice. Credeam, ca e fórtă instructivu, a insirá aici pe scurtu momentele ce trebne observate la punerea intrebàrilor, asia precum ni-le arata eminentulu Grassmann.

Elu porneasce din punctu de vedere *logicu*, si considera mai pre susu de tòte invetiamentulu limbei: — Procesulu lui Grassmann este urmatoriulu: 1) *numirea obiectelor* in chili'a de invetiamentu, in chili'a de locuitu, in curte si in jurul casei scl.; mobile de casa; obiecte in orasius, satu, camp, padure, in apa, in aeru si pe ceriu. — Asia dar aici obvin totu substantive. — 2) *Intregulu si pàrtile lui*, adeca pàrtile casei, arborelui, corpului omenescu. Pe langa deprindere in analiza logica, elevii invatia a cunóisce o multime de casuri genetive, — 3) *Numerulu obiectelor* — prin acésta intrebare elevii sunt condusi la cunoscintie de aritmética, si totu odata invétia a cunóisce si numeralele. — 4) *Loculu si poziunea*, se considera scól'a, cas'a, corpulu omenescu. Aici obvinu cunoscintie geometrice, geografice si limbistiche (adverbe locale si prepositiuni,) — 5) *Lumin'a si colorea*. Elevii primescu cunoscintie din fizica si cosmografia; ér din punctu de vedere limbis-

ticu invétia a cunóisce o multime de adjective si substantive abstracte. — 6) *Form'a obiectelor*. Scolarii privesc form'a patrata, oblonga, cercuala scl., — se inițiează în elementele geometriei. — 7) *Marimea*. Aici se potu face comparițiuni. — 8) *Directiune* — cunoșintie geometrică, geografică si părți de vorbire nouă (adverbe locale.) — 9) *Sunetul*. — 10) *Pipitul, miroslul si gustul obiectelor*. Prin întrebări de acestea atingem noțiuni din cunoșintele reale, si apoi substantive si adjective nouă. 11) *Mis-care si repaosu*. — 12) *Conexul si coerentia obiectelor intre sine*, — mintea elevilor se pregătesc pentru religiune, apoi se aduna materialu si pentru invetimentulu limbei 13) *Timpul*. Prin întrebări despre timpu elevii primesc idei si noțiuni pregătitore pentru istoria. — Acestea sunt momentele de frunte, conform caror'a *Grassmann* desvălu sistemu intregu alu invetimentului intuitivu in opulu seu, *) care din punctu de vedere metodicu este in adevera o lucrare, ce nu lasa nimicu de dorit.

Form'a invetimentului intuitivu, are se fie o conversare libera intre elevu si invetiatoriu. Invetiatoriulu pune intrebări nimerite, prin care ii-indémna pe scolari a fi atenti, a cugetă si a vorbí cât mai spornicu si mai corectu. Fiindu-că aici scopulu cardinalu este a deprinde cugetarea si vorbirea, urmează ca copiii insisi trebue se cugete si se vorbésca cât mai multu, éra invetiatoriulu le da numai impulsuri. Invetiatoriulu are se fie scumpu la vorbe, se nu ofere elevilor cunoșintiele de-a gat'a; invetiatoriulu numai conduce si îndréptă, éra densii au se judece, si se vorbésca cât mai multu. Intrebările trebue se aiba taiusiuu loru logicu, care instiga cugetarea scolariului, ér nu-i da in intrebare si respunsulu gat'a. Intrebarea are se fie corecta atât din punctu de vedere logicu, cât si gramaticu si eufonicu. Se nu-i lasăm pe copii a respunde in cuvinte séu diceri rupte si scurte, se nu primim respunsuri cu dá si bá. Inse Invetiatoriulu nu pretînda, că scolarii se-i respunda numai cu anumite cuvinte, ci bucuru-se, daca ei sunt capabili a formulá respunsuri bune si cu vorbele loru proprie. Reproducerea libera este semnulu, ca elevul a intielesu. Respunsulu inse totdéun'a are se fie esprimatu in propositiuni complete, din care se nu lipsesc părțile esentiale. Invetiatoriulu se nu sufere nici cea mai mica eróre grammaticală, ci coréga neobositu si dee elevului exemplu prin vorbirea sa frumósa, logica si corecta, caci acum este timpulu a desceptă simtiulu pentru limba in elevu. Acestu simtiu de limba numai asia se poate desvoltá si intarí, daca elevul in continuu aude si vorbesce unu limbaj curatitu de toate cuvintele si expresiunile eronate.

Dupa-ce am descris u metodulu esercitielor intuitive, este de lipsa a aretă positi'a si reportulu

loru, fatia cu celealte obiecte de invetimentu. Invetimentulu intuitivu este fundamentulu, pe care au se se cladescă toate celealte ramuri de cunoșintie. Unde esercitiile de intuitiune vor fi tractate cu grije cuvenita, acolo va prosperă intregu invetimentulu urmatoriu ; din contra in acele scăle, care nu punu temei destulu pe deprinderile in intuitiune, cugetare si vorbire, elevii vor aretă putien sporii si inca mai putien voia de lucru. Invetimentului intuitivu, avandu elu unu caracteru mai multu formalu si pregaritoriu, trebuie se i-se dee in scăla poporala timpu de doi ani. Cei dantai doi ani de scăla ii destina pentru acestu obiectu si legea de instructiune in tie-riile, a caror invetimentu s'a ridicatu la nivelulu cernitelor pedagogiei moderne. In acesti doi ani invetimentulu intuitivu are se se tracteze că o disciplina separata, avand materi'a s'a osebita. Se nu credem in se, că dupa decursulu celor doi ani primi se rupe firulu intuitiunei. Nici de cum. Invetimentulu intuitivu dupa ce incéta a fi unu obiectu separatu, devine unu principiu metodicu normativu. Acést'a se intielege asia, că toate ramurile de cunoșintie au se se incépa cu intuitiuni, toate obiectele de invetimentu au se se tracteze in modu intuitivu, cu o vorba, intrég'a sistema a invetimentului are se se cladescă pe intuitiuni clare si complete. Numai dintr-unu invetimentu basatu pe intuitiuni acurate, poate odrasli o activitate spornica in elevu. In cei doi ani dantai esercitiile de intuitiune jóca rolulu de frunte in scăla, asia incât in acestu restimpu scolarii nu au afara de esercitiile intuitive, de căt cetirea, scrierea, socot'a, religiunea, cantarea si gimnastic'a. Essercitiile intuitive conducu pe elevu la intielegerea cunoșintielor reale, si de alta parte tot intuitiunile impreuna cu cetirea si scrierea, pregatesc terenul pentru invetimentulu limbei. Prin invetimentulu intuitivu se incepă toate cunoșintiele despre natura, omenire si Dumnedieu, se agerescu sensurile, se desvălu si intaresce memori'a, judecat'a, simtiulu moralu si gustulu esteticu, adeca se destépta unu interesu roditoriu, si se intemeiéza o cultura concentrica. Pestalozzi are tot dreptulu cand dice, că intuitiunea este bas'a absoluta a tuturor cunoșintielor noastre. Principiulu intuitiunei este prototipulu tuturor principiilor metodice. Intuitiunea este calea, ce insasi natur'a o determina pentru cultivarea spiritului omenescu. Pe calea intuitiunilor s'a ridicatu omenirea dela experientie primitive pana la nivelulu culturei de astadi !

Arad, in diu'a analui nou 1888.

Dr. Petru Piposiu.

La cestiunea restaurării comitetelor si epitropielor parochiale.

Revenim u de nou la organele administrative din parochia, pentru ca acestea sunt dupa legea nostra

*) „Anleitung zu Denk-und Sprechübungen als der naturgemäßen Grundlage für den gesammten Unterricht, besonders aber für den ersten Sprachunterricht in Volksschulen.”

organica man'a drépta, prin carea lucra ochiulu bisericiei la inaintarea poporului creditiosu pre terenulu bisericescu, scolasticu si foundationalu.

O facemu acést'a din motivulu, ca „Telegrafulu romanu,” fóia prin carea vorbesce biseric'a din archidieces'a nóstra transilvana, a publicatu unu articlu in acésta materia, despre carele am crediutu, ca bine este se-ne ocupàmu si noi, dupace unulu si acelu scopu lu-urmarescu tóte cele trei organe de publicitate, prin cari vorbescu cele trei diecese, cari compunu Metropoli'a romana ortodoxa.

Lucrarea nóstra va fi de siguru mai succésa, daca vom tiené contu unii de altii, si daca vom procede in deplina solidaritate, lucrandu mana in mana pentru realisarea binelui.

Articululu, de carele vorbimus, suna astfeliu :

„Numai câtev'a dile ne mai desparte de timpulu, când se va incepe constituirea corporatiunilor nóstre bisericesci din parochie, chemate a promová interesele nóstre bisericesci-nationale.

Datori suntem prin urmare, că inca de timpuriu se ne ocupàmu la acestu locu cu constituirea comitetului parochialu, cu cea a epitropiei parochiale, si totodata se reflectàm si la sinódele parochiale, caci in man'a acestor'a este pusa bas'a inaintarei nóstre, si precum vor fi ele, asia va fi si mersulu regulatul alu afacerilor nóstre.

Statutulu organicu in liberalitatea sa merge asia de departe, incât cu dreptu cuventu se pote afirmá, că lege mai liberala abia se pote aflá la unu poporu cu gradulu de cultura, cum este poporulu nostru. Statutulu organicu cere dela membrii parochiei că ei se fie maiorenii, de sine statatori, nepatati, si se-si implinesca datorintiele parochiale. Implinite aceste recerintie, romanulu ortodoxu devine membru in sinodulu parochialu, si are a decide asupr'a tuturor intereseelor nóstre nationale-culturale. Este mare dreptulu pusu in man'a parochianului, in cele mai multe casuri elu nu stà in proporțiune cu prestatiuile lui fatia cu parochi'a, si noi suntemu tare aplicati a incliná in partea acelor'a, cari sustieni, că statutulu nostru organicu este arma cu dòue ascutite, si in cele mai multe casuri, nu este eschisa posibilitatea, că parochianulu in locu de a aperá interesele bisericiei nóstre, fara voie si fara vin'a s'a taie in carne vie, si se rancesce pe sine, rancesce corpulu bisericiei, a cărei intregitate e conditionata dela inteleptiunea lui.

Poporulu nostru inse nu a ajunsu la maiorenitatea aceea, că se i-se dea in mana drepturi asia de estinse, cum a facutu statutulu organicu si avem exemplu vii, că mai cu seama in aceste timpuri de crôncena coruptiune nu este eschisa posibilitatea de a abusá parochianulu de dreptulu seu la alegerea de

parochu, la alegerea de invetiatoriu, si că se nu insiramu mai multe: la aflarea mijlocelor pentru dotatiunea acestor'a. Nu este eschisa posibilitatea, că unu tineru vrednicu se fie delaturat, se faca locu unui'a mai putienu vrednicu, din caus'a, că elu nu are inim'a chiar si cand ar avea mijloce, se emuleze cu rivalulu seu in seducerea poporului pe cài neieritate. Nu ne esplicàmu mai pe largu, caci ne temem de concluziunile, la cari logice putem ajunge.

Sunt cu sutele plângerile in redactiunea nóstra despre greutătile, cu cari se lupta oficiile protopresviterale la statorirea salarielor invetatoresci. Cu mare necazu succede protopopiloru a scôte in comitetulu parochialu o dotatiune mai corespundietore pentru preotu si invetiatoriu, inse că acést'a se o tréca si prin sinódele parochiale este o raritate, si putienele casuri, unde sinodulu *motu proprio* a sistemisatu dotatiune corespundietore preotului si invetiatoriului sunt notate cu litere de aur in analele nóstre bisericesci.

Greutatea acést'a, asia credu unii, o am puté delaturá, ca conclusulu comitetului parochialu lu-asternu consistoriului cu rugarea, se tréca peste dispositiunile §. 7 din statutulu organicu, unde sinodulu are a aprobatá proiectulu comitetului parochialu. Si nu este fara cuventu parerea acelor'a, cari credu si afirma, ca cu poporulu nostru deocamdata mai usior faci isprava, daca ii spui: asia trebuie se fie.

Atingem asemenea calamitati numai „per summós apices” si nu voim se intrâm in analis'a acestor'u triste aparintie, nu cutezàm inca se afirmàm, ca abiá peste o sută de ani vom fi, unde se pote aplicá legea nóstra bisericésca cu succesu.

Suntem in ajunulu constituirei organelor din parochie, si suntem datori se dàm sfaturi bune celoru chemati a alege comitetulu parochialu, care este suflétulu parochiei.

Dupa cum va fi comitetulu parochialu, asia va fi si progresulu in parochie. Avem inaintea ochiloru cursulu normalu alu lucuriloru. Scim din experienti'a proprie, ca din fericire la poporulu nostru inim'a cea buna totdeun'a s'a aratatu invingetore. De comunu in comitetulu parochialu se alegu ómenii cei mai de frunte din parochie, si acesti'a daca odata decidu cev'a pentru binele generalu alu bisericiei, decisiunea loru o si sciu incoroná prin votulu sinodului parochialu, caci sciutu lucru este la ómenii nostri, ca doi ómeni de frunte ducu pe urm'a loru intregu poporulu.

Scim in cele din urma si aceea, ca in comunele nóstre suflétulu comitetului parochialu este preotulu si invetiatoriulu, findu acesti'a aprópe singurii ómeni cu carte. Daca dara preotulu va fi la inaltimdea chemarii sale, va scí invetiá pe ómenii incredintati pastorirei lui, ca ei de dreptulu celu garantatul prin statutulu organicu, să se folosésca spre binele obstesecu alu bisericiei.

Aici aflăm noi unic'a sperantia, ca vom puté progressá si ne vom cresce poporulu. Preotimea nós-

tra trebuie se-si faca cestiune de consciintia din organisatiunea, care ne ascépta, se scóta la iveala, ce avem mai bunu, cá se putem face scóla pentru unu viitoriu mai putien posomoritú.“

Imprejurările amintite in acestu articol fiind de unu deosebitu interesu, in numerulu viitoriu ne vom pronunciá si noi asupra cestiunei sulate de confratii nostri dela „Telegrafulu Romanu.“

Epiștolele parochului teneru.

II.

Domnule redactoru! Tare me temu, că nici in numerulu, care urméra din „Biseric'a si Scól'a“ nu ne va vorbí unchiulu, parochulu betranu; ér mai deunadi fiend la mine parintele Ilie mi-a disu, ca „Biseric'a si Scól'a“ atunci este mai interesanta, cand vorbesce printrens'a parochulu celu betranu. Mi-a si motivatu parintele Ilie acést'a astfeliu: „eu sum omu betranu, si cetescu cam greu, apoi cand cetescu ce scriu ómenii mai teneri, vedu eu, ca bine scriu, ce scriu, dar eu nu pré intielegu, si cetani'a de arteli scrisi pré pre sus me lasa rece si nemangaiatu.“

De aceea am gandit, ca daca vei voi se publici, se-ti scriu si eu mai desu in anulu acest'a, nu intr'atât'a, cá se invetie altii dela mine, ci cá celu putien se invetiu eu a gandí si a serie, pote ca pre calea acést'a nu va remané fara urmatoriu unchiulu, parochulu betranu.

Noi cei teneri, asia credemu, si asia si dicem despre noi, ca scim mai multa carte, decât preotii betrani.

Pôte fi.

Dar semenatori si economi fiendu noi in cele spirituale ale poporului, asia am bagatu de seama, ca in cartea cea multa, pre carea o am invetiatu, ne lipsesce unu lucru: nu ne cunóscem pamentulu, nu cunóscem biseric'a viia, nu cunóscem destul de bine firea poporului. Si de aci vine, ca facem dóra cam multe, cari bine ar fi se remana nefacute.

Economul teneru si nepracticu, care cunóisce aratur'a numai dupa carte, nu pote invetiá economi'a practica decât numai lucrându pre langa unu economu practicu, si numai dupace a lucratus mai multa vreme pre langa unu economu practicu, ajunge se fia si elu sjubasius de sene statatoriu.

Preoti'a, care inca nu este altcev'a decât unu feliu de economia in ale spiritului, dar o economia mai grea decât toté economiele din lume, o-am inceputu si eu, si o am inceputu toti fara leacu de scóla practica.

De aceea, cá se audu, si se cunoscu mai multe, si se potu, se me facu si eu barem pre vremea, cand voi fi mai betranu, preotu bunu, eu mi-am luatul de modelu in ale economiei mele spirituale pre unu bunu slujbasia de economia din satulu, unde sun preotu. Me ducu adese ori la elu, si vine si elu la mine, povestim, si ne-ntielegemá cat de bine.

Prietenulu mieu este omu glumetiu si totdeun'a veselu, dar omu cu rônduiéla in slujb'a si in cas'a lui. De cáté ori lu-intrebu cáté cev'a, nu vrea se-mi respunda de-a dreptulu la intrebare; ci-mi spune cáté o anecdota, si apoi dupace mi-o spune, ride, si se bucura de istetimea desvoltata in vorbirea cu mine.

Vorbindu odata cu acestu economu, mi-a disu, ca unu conte bogatu din tiér'a nostra avea o deosebita placere se-se ocupe cu laptari'a. Tienea vaci multe, si unu romanu i-pregatea casiulu si branz'a. Nu-i venea inse la socotéia contelui, cá elu se pregatésca, si produca numai casiu si brânza dupa sistem'a remasa din betrani. De aceea a adusu vr'o 10 vaci din Elveti'a si cu ele si pre unu elvetianu, carele se-i prepare casinu celu finu, tocma asia cum se pregatesce acel'a in Elveti'a. Vacile aduse din Elveti'a pasceau in pasiunea cea mai buna, aveau lapte multu, si elvetianulu si-a inceputu zanatulu. Conteles gustandu casiulu facutu de elvetianu din laptile dela vacile din Elveti'a, vede ca casiulu, carele ar fi se fia casiu finu elvetianu este totu asia, cá si casiulu, pre carele lu-facea romanulu dela vacile ungurescii. Necajitu dise contele Elvetianului, d'apoi pentru acést'a te-am adusu eu pre tine si vacile cu cheltuiéla mare din Elveti'a, cá-se-mi faci totu acelu casiu, pre carele mi-lu face fara nici o cheltuiéla romanulu dela vacile mele?

La acestea Elvetianulu i-respondă urmatórele: „Cu adeveratu, ca Mari'a t'a mai adusu pre mine si vacile cu mare cheltuiéla din Elveti'a; dar cand m'ai adusu pre mine si vacile ai uitatu unu lucru, ai uitatu se aduci si muntii din Elveti'a cu érb'a loru, daca i-ai poté inse aduce d'aci inainte aici in pust'a Diale, apoi se vedi, ce casiu ti-facu.“

Alta data vorbindu eu cu prietenulu mieu mi-povestí urmatórele: unu altu conte forte avutu voindu a introduce o economia cát mai rationala, si a face in economi'a s'a innoiri si imbunatatiri, pre carele nu le-au potutu face altii, s'a dusu la vestitulu Liebig, carui'a tocma pre atunci i-esise veste, ca a introdusu chemi'a in economi'a campului, si l'a invitatu se vina la densulu in calitate de directoru de economia, ca-i da ori ce plata i-va cere.

Liebig i-a respunsu, ca se semte magulitu de acésta invitare, dar densulu nu pote primi ofertulu. Are inse unu feioru economu studiatu, carele i-pote face in economia totu acele servitie, pre cari i-le-ar poté face si densulu.

Contele angajéza pre omulu recomandatu de directoru cu plata mare, si vine cu multa bucuria a-casa. Directorulu primesce conducerea economiei, si in adeveru i-o conduce astfeliu, de in timpu de doi ani contele numai are nici pamentu, nici economia.

Directorulu celu nou s'a apucatu adeca se introduca reforme mari in economi'a contelui, si anume cá pamentulu se produca mai multu, a comendatul din Germani'a mai multe sute de mii de măji de gu-

noiu de óse, si le-a pusu pre unu pamentu, carele dupa firea lui nu ca n'avea trebuintia de gunoiu, ci din contra era pré grasu, seau cum se dice era pré buiacu.

A slobozitu mai multe sute de boi, se pasca pre trifoiu, si in 24 de óre toti s'au umflatu, si au disu lumii adio. A plantatu pre o tabla mare tufe de alunu, că se crësca pre ea iepuri, pare ca iepurii potu fi priponiti de picioré. A mai facutu si alte multe innoiri directorului celu nou in economi'a contelui; si sfersitulu la tóte aceste innoiri si imbunatati a fostu, ca dupa doi ani a inceputu a glasui dob'a in averea contelui, si si-a perduto pamentul. Unu unicu castigu a fostu din tóte acestea, ca in vr'o doue ierni satenii din comun'a unde s'au aflatu averea contelui, a traitu totu cu carne de iepure.

Va se dica sfersitulu si invetiatur'a din aceste este, ca cine vrea se fia economu bunu, se nu umble dupa teorii inalte, ci se-si studieza, si cunóscă bine pamentul, si se-i dea aratura si semantia numai de seam'a si dupa calitatea pamentului; ér cine vrea se fie preotu bunu, se nu umble cu ochii presus, ci se-i arunce injos in casele si in modulu de viétia alu credintiosiloru, pentruca numai cu cunóscere firei poporului se incepe intieptiunea intieptiuniloru pastorale.

Ti-am scrisu acestea, dle redactoru, că se-le scii si Dt'a, si se ieá despre ele cunoscintia si alti frati preoti. se pote ca la vreme voru prinde bine.

D i v e r s e .

* *O cassa de pastrare a eleviloru de scóla.*

Din o corespondentia publicata in nrulu 4 alu „Luminatorului”, aflam cu placere, ca invetiatoriulu dela scól'a nóstra confesionala din Izvin, dlu Ioanu Mateica a infipientiatu cu elevii din scól'a s'a o cassa de pastrare, si in sinodulu parochialu intrunitu la 22 Ianuariu a datu societatea publica despre crucerii incursi dela elevi, cari in suma de 17 fl. v. a. suntu depusi spre fruptificare la cass'a de pastrare din Recasii.

Cand felicitam pre numitulu dnu invetiatoru pentru implinirea detorintiei, ne punem totu de odata intrebarea, că óre nu s'ar poté face acést'a astfeliu in tot locul? Unde sunt comunele mari: Pecic'a, Nadlaculu, Ciadulu, Banat-Comlosiulu, Toraculu, Siri'a etc?

* **Premiu castigatu de unu romanu.** Dlu Dr. Victor Babesiu, profesoru la facultatea de medicina din Bucuresci, a castigatu premiululu „Montyoü” alu academie de sciintie din Paris. Premiul acest'a se distribue la fie care doi ani, si se acórda numai operatelor de cea, mai mare valóre scientifica, ce aparu in acestu intervalu.

* **Iérn'a** din anulu acest'a vrea cu tot pretiulu se ocupe unu locu insenmatu in istoria ierniloru grele. Au trecutu deja 6 septemani, de cand si noi aici in Aradu traimus intr'o clima că si in Siberia. Néu'a in locu sè se topescu curge de nou, si semne nu sunt, că se scapam de iérna curend.

* **Aerulu contr'a ftisiei (ofticei)** Este deja mai multu timpu de cându Dr. Brown-Séquard a signalatui influnti'a funesta a aerului inchis u si stricatu asupra desvoltarii ftisiei pulmonare. Unu siru numerosu de porci in-

diani, dupa ce li s'au facutu sub piele o injectiune cu una lichidu tuberculosu, a fost impartit u in doua divisiuni; un'a a fost tienuta intr'o sala inchisa ca de obiceiu, cealalta espusa sub unu siopronu deschis u din tóte pártele. Nici unu porcu din cea din urma grupa n'a devenit u fisicu si toti ceilalti au murit u de ftisia. Acestu resultatul frapantu confirma statisticele, dupa care ftisia a causéza neasemenat u mai multe casuri de morte in orasiele forte populate, decat la tiéra. Totodata stă in consonantia si cu faptele din care raportéza Brown-Séquard cătev'a casuri in siedinti'a academiei de sciintie din Parisu din 28. Nov. 1887. Unu astfelui de casu se refera la unu Irlandezu, care, dupa ce s'a constatat destructiuni mari (caverne) in pártele superiore ale ambelor plamani, s'a hotarit u se dörma noptile sub ceriulu liberu, acoperit u dealtmintrelea cu o flanelu si cu unu cauciucu. Reulu numai că s'a limitat, dar ulceratiunile s'au cicatrisat. Unu altu casu s'a observat u in Californi'a, unde unu tuberculosu a fost vindecatu sub influenti'a aerului liberu, cu tóte că se deschisesera abscese in ambele plamani. Unu alu treilea casu se refera mai de aprope la autoriu: un'a din rudele sale, declarata pierduta de renumitulu doctoru Andralu, s'a vindecatu radicalu mergendu regulat u si ne-interruptu la venatul; a murit u 27 seu 28 de ani mai tardiu in urm'a unei bôle cu totalui tot diferită. Că conscientia si aplicatiune a acestorui fapte Brown-Séquard presenta unu aparatu, care l'a construitu in colaboratiune cu Dr. d'Arsonvalu, si alu carui scopu este de a inprospeta si reinoi constantu, aerulu deasupra unei persoane sanetose seu bolnave culcate intr'unu patu. Aparatulu este forte simplu si usioru de priceputu. Brown-Séquard asigura, cumea a petrecutu o nopte sub acestu aparatu fara cea mai mica jena. Elu ilu recomanda persoanelor sanatose si bolnave, amintindu, ca aerulu respirat u contine in abundantia substantie toxice, care fara indoéla nu este permisu a le concede se intre in plameni. „Architectii ne omóra“ dice elu terminandu, si ofticosi, ori nu, ne inveninam prin aerulu stagnat u locuintielor nóstre.“ „Mes. Rom.“

* **Nou procedeu medicalu contra bôleloru de plamani.** Procedeu cu acidu de Fluorhydrogenu se practica deja de doctorulu Gager, medicul bâiloru din Arco. Asupra inhalatiunei accidului Fluorhydrogen că remediul contra bôleloru de plamani s'a pronuntiatu nu de multu, in modu favorabil si celebrulu profesoru din Paris Eujardinu — Baumetz. D. Gageru din Arco, care peste véra este la bâile din Gastein, si-a procurata din Paris instructiuni detaliate pentru acestu nou procedeu medicalu contra ftisiei, precum si aparatele necesare.

* **Statistic'a limbiloru.** Profesorulu Kirchhoff din Halle a fostu rugat u se decidă unu remasiagu, si anume: care limb'a se vorbesce de mai multi ómeni pe pamentu. Resultatulu calculului invetiatului din Halle e urmatorulu: limba vorbita de cei mai multi ómeni e cea chinesa, care e vorbita de vr'o 400 milioane de ómeni; urmeza limb'a hindostana vorbita de peste 100 milioane; apoi cea engleza de vr'o 100 milioane; cea rusa de peste 70 milioane; cea germana de peste 57 milioane; cea spaniola de 47—48 milioane; cea portugesa de vr'o 16 milioane, afara de cele vr'o 60 milioane de Negri ai coloniiloru portugeze, cari se folosescu mai multu de limbile loru indigene. Cea francesa, o pune Kirchhoff in tre limbele europene in loculu al cincilea. Pareni-se ca invetiatulu germanu nu e impartialu, deórece limb'a francesa e mai latita decâtua cea germana. Pana aci profesorulu germanu. Despre cea italiana nu spune nimicu, dar nu gresim u déca vomu admite, că o vorbescu 30—35 milioane. Cea romana se vorbesce de vr'e 13—14 milioane. Cea unguresca de vr'o 7—8 milioane. „Gaz. Trans.“

* **Bilantiulu** institutului de creditu si economii că societate pe actiuni „Timisian'a“ in Timisiór'a pe anul 1887.

A c t i v e:

Cass'a in numerariu	3,065.77
Cambii escomptate	132,977.28
Imprumuturi hipotecare	68,757.47
Mobiliaru	451.37
dupa amortisare de	45.14
406.23	
Interese de reescomptu anticipate	47.18
Diverse conturi debitóre	64.80
	205,318.73

P a s s i v e:

Capitalu de fondare	50,000.—
Fondu de rezerva	2,961.74
Depuneru spre fructificare	134,919.17
Cambii reescomptate	6,835.—
Dividende nereditate	223.60
Interese anticipate pro 1888	3,064.58
Diverse conturi creditóre	160.42
Profitu curatu	7,154.22
	205,318.73

*Contulu veniteloru si a sarciniloru.***S a r c i n i:**

Interese redicate si capitalisate	6,773.89
Interese de reescomptu	420.84
Salariu	2,265.54
Contributiune orariala si comunala	802.69
Chirie si spesse de cancelarie	402.—
Tiparituri si registre	138.03
Competinti'a de timbru	52.95
10% amortisare din mobiliaru	45.14
Inserate	10.70
Porto	2.85
Profitu curatu	7,154.22
	18,068.85

V e n i t e:

Interese dela cambie escomptate	12,845.71
dela imprumuturi hipotecare	5,219.20
	18,064.91
Provisiune	3.94
	18,068.85

Timisiór'a, in 31. Decemvre 1887.

Emanuil Ungureanu,
director.

Dimitrie Achim,
contabilu.

George Traila, Teodoru Sandu, Costa Maniu, Constantin Radulescu.
membrui ai directiunei.

Subsemnatulu comitetu am esaminatul contulu presentu alu bilantiului precum si celu a veniteloru si sarciniloru si confrontandu-le cu registrele principale si ausiliare ale societății tienute in buna regula, le-am gasit in consonantia cu acelea-si exatu.

Meletiu Dreghiciu. Georgiu Craciunescu. Tanasie Mercea.
Pavel Rotariu.

„Timisian'a,“ institutu de creditu si economii că societate pe actiuni in Timisiór'a.

- 1) acóarda imprumuturi cambiale,
- 2) acóarda imprumuturi hipotecare,
- 3) provede afaceri de incassare,
- 4) primește depuneru spre fructificare dupa cari solvesce $5\frac{1}{2}\%$ interese.

Bani pentru a se depune spre fructificare se potu trimite pe posta la adres'a institutului si libelele de depunere se retrimitu éra prin posta.

Timisiór'a, in 28. Ianuariu 1888.

Directiunea.**C o n c u r s e.**

Se escrie concursu pentru ocuparea postului de invetiatoriu la scól'a de prunci din Seceani.

Salariu invetatorescu: 420 fl. v. a. 12 fl. pausialu pentru conferintie, 5 fl. pausialu pentru scripturistica, 4 jugere de pamantu aratoriu, 40 metrii cubici de lemne din care se va incaldí si scól'a, 1 fl. tac'sa dela inmortarile unde va fi poftitn, cuartiru liberu spatosu cu gradina intravilana; inse din acestu salariu va capetá emeritulu invetiatoriu Demetriu Perinu o pensiune anuala de 120 fl. si 8 metrii de lemne pana va fi in viétia.

Recurentii se-si astérna recursele loru adjustate dupa recerintia pana in 6 Februariu, a. c. subscrisului inspecitoru de scóle per Ving'a in Szécsány, si sè se prezenteze in vre-o Dumineca ori serbatore in s. Biserica din locu, spre a-si aretā desteritatea in cantare si in tipicu.

Seceani, 10. Ianuariu 1888.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOSIF GRADINARIU, m. p. inspectoru de scóle.

—□—

Pentru deplinirea parochiei vacante de a III clasa Vati'a de Susu, pe bas'a decisului consistorialu dto 17. Decemvre 1887 Nr. 4533 se escrie concursu cu terminu de 30 de dile dela prim'a publicare.

Emolumintele anuali sunt: Dela 99 numeri de case câte un'a mesura cucuruzu sfarmatu, 10 jugere de pamantu si stolele usuate, — care tóte computate la olalta facu 398 fl. 50 cr.

Doritorii de a ocupá acésta parochie sunt avisati, recusele provediute cu tóte documintele prescrise in „Statutul organicu“ adresate comitetului parochialu, pana la 31. Ianuariu st. v. 1888 ale trimite protopresviterului tractualu Ioan Groz'a, in Halmagiu.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOAN GROZA, m. p. protopopu.

—□—

Se publica concursu pe statiunea invetiatorésca dela Scól'a I-a (veche) din Socodoru, cu terminulu de alegere pe 2. Februarie st. v. a. c. cu carea este imprejuratu urmatoriulu salariu :

a) 300 fl. ca salariu banalu,

b) 10 fl. familati'a scolii,

c) 5 fl. scripturistic'a scolii, nu altecum si diurne pentru conferintiele si Reuniunile invetatoresci.

Dela recurrenti se poftesce esamenu de cualificatiune, cătu si celu putienu se aiba IV cl. normale.

Dovitorii de a dobândí acestu postu sunt poftiti ca pana la diu'a de alegere se se prezenteze in vre-o dumineca ori serbatore in biseric'a din locu pentru a-si aretā desteritatea in cantari si tipicu.

Socodoru, la 2. Ianuarie v. 1888.

Pentru comitetulu parochialu :

Gavrilă Lazaru,

Pres. oomt. par.

In contielegere cu mine: PETRU CHIRILESCU, m. p. Inspectoru scolariu.

—□—